

الركن الثاني : في الطهارة المائية

بخش دوم: طهارت با آب

وهي: وضوء، وغسل.

که شامل وضو و غسل می شود.

وفي الوضوء فصول:

مبحث وضو دارای چهار فصل است:

الأول: في الأحداث الموجبة للوضوء

فصل اول: مواردی که موجب باطل شدن وضو می شود

وهي ستة: خروج البول، والغائط، والريح من الموضع المعتاد.

که شامل شش مورد است: خروج ادرار، مدفوع و باد شکم^(۱) از محل معمول آن.

ولو خرج الغائط من الأمعاء الدقيقة لا ينقض ومن الغليظة ينقض. ولو اتفق المخرج في غير الموضع المعتاد نقض، وكذا لو خرج الحدث من جرح ثم صار معتاداً.

اگر مدفوع از روده باریک شکم خارج شود باطلکننده نیست، اما اگر از روده بزرگ خارج شود باطلکننده است. اگر مخرج در محل غیر معمول خود قرار داشته باشد وضو را باطل می کند؛ همچنین اگر حدث (ادرار، مدفوع یا باد شکم) از جای زخمی که بعدها به محل دائمی خروج تبدیل شود بیرون بیاید، باطل کننده طهارت است.^(۲)

والنوم الغالب على الحاستين، وفي معناه كل ما أزال العقل من إغماء أو جنون أو سكر. والإستحاضة القليلة.

همچنین خواب به گونه ای که بر دو حس بینایی و شنوایی غلبه کند (انسان نه چیزی ببیند و نه چیزی بشنود) و هر چیز دیگری که عقل را زایل کند مانند اغما، بی هوشی، جنون و مستی. «استحاضه قلیله» (خروج خون از زن بعد از زمان معمول حیض) نیز باطل کننده وضوست.

ولا ينقض الطهارة مذي، ولا وذي، ولا ودي، ولا دم ولو خرج من أحد السبيلين عدا الدماء الثلاثة (الحيض والنفاس والإستحاضة)، ولا قيء، ولا نخامة، ولا تقليم ظفر، ولا حلق، ولا مس نكّر، ولا قُبْل ولا دبر، ولا لمس امرأة، ولا أكل ما مسته النار، ولا ما يخرج من السبيلين إلا أن يخالطه شيء من النواقض.

1 - گاهی به انسان حالتی دست می دهد که در شکم خود احساس می کند گاز وجود دارد و در خارج شدن آن و بطلان وضو شک می کند که در این حالت، حکم به طهارت داده می شود. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 25)

2 - در مواقعی که به دلیل بیماری به موضعی از بدن شخص لوله های را متصل می کنند تا ادرار از آن خارج گردد هرچند که خروج ادرار در این حالت بدون اراده بیمار انجام می شود ولی موجب بطلان وضو می گردد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت ص 25)

موارد زیر باطل کننده وضو نیست: خروج مذی،⁽³⁾ و ذی،⁽⁴⁾ و ودی،⁽⁵⁾ و خروج خون اگرچه از مجرای ادرار و مدفوع باشد (البته خونهای سه گانه حیض، نفاس و استحاضه مبطل وضو هستند)، استفراغ، خلط انداختن، ناخن گرفتن، تراشیدن مو، دست زدن به آلت مرد و زن یا مقعد آنها، لمس کردن زن، خوردن آنچه آتش به آن خورده باشد و سایر چیزهایی که از راه دو عورت خارج شود، مگر آنکه همراه مبطلات (بول، غائط یا منی) باشد.⁽⁶⁾

3- مایع رقیق و چسبناکی است که معمولاً پس از ملاعبه و بوسیدن و... از شخص بیرون میآید. زن نیز اگر منی از او خارج گردد باید غسل نماید اما اگر بعد از ملاعبه با همسرش از او مایعی خارج گردد، مبطل وضو نیست و غسل را نیز واجب نمی کند، مگر این که همراه با لرزش بدن و یا شهوت (علامات منی) باشد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 26)

4- مایع که بعد از خارج شدن منی از انسان خارج می شود. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 26)

5- مایع سفیدرنگ غلیظی است که گاهی بعد از ادرار خارج می شود. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 26)

6- مانند اینکه از محل خروج مدفوع چند سنگریزه خارج شود بدون اینکه آغشته به مدفوع باشد، که وضو را باطل نمی کند. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 26)

